

מרי בת ה־8 משחזרת מה שראתה: „השוטר דפק את הראש של אבא במדרגה“

גם האחים הקטנים שלי, מינו (משה בן ששי וחצי) וקרן (בת שלוש) ירדו למטה והתחילו לבכות. עליתי איתם בחזרה הביתה.

„בבית נתתי לאחותי הקטנה, סימה (בת שנה וחצי) מוצץ, ואמרתי לכולם ללכת גשון. גם אני חזרתי למיטה, אבל לא יכולתי להרדם. חשבתי כל הזמן על מה שהשוטרים עשו לאבא ובכיתי. פחדתי שימשיכו להרביץ לו גם במיטרה.“

קל להבחין בהשפעת המיקרה על מרי, בשעה שהיא משחזרת אותו לפרטיו. „עכשיו כשאני רואה שוטר ברחוב אני פוחדת ממנו“, היא אומרת. „כל השוטרים מפחידים אותי, אחרי שראיתי מה שהם עשו לאבא שלי.“

כל הפרשה החלה כרבע שעה לפני בוא המיטרה. כשבנימין מוסטקיס חזר לביתו, אחרי שביקר חבר לעבודה, שהיה מאושפז בבית־חולים חAIR בכפר־סבא. אשתו של מוסטקיס, סילביה, כעסה על השעה המאוחרת שבה חזר הביתה, והתפתחה ביניהם מריבה.

מספרת סילביה: „הייתי מאד מעוצבנת, כי זאת לא הפעם הראשונה שהוא משאיר אותי לבד עם הילדים וחוזר מאוחר בלילה. צעקתי עליו והוא צעק חזרה. דחפנו אחד את השני, וכתוצאה מהמהומה נפל אחד מהעצבים שלנו לריצפה ונשבר. אחר כך הייתי עצבנית, והלכתי לקרובי־מישר פחה שגרים בקירבת מקום.“

כאשר הגיעו השוטרים, ידע מוסטקיס היכן נמצאת אשתו, אך לשוטרים אמר שאינו יודע מפני שרצה למנוע את אי הנעימות מבני־המשפחה, שאצלם שהתה אישתו. „לא רציתי שהמיטרה תגיע אליהם באמצע הלילה“, אומר מוסטקיס, „ולכן אמרתי שאינני יודע איפה היא. אבל זאת עדיין לא סיבה לעצור אותי, ובטח שלא להכות אותי ולהשאיר את ילדים לבדם.“

סטירות

על הפנים

אחרי שהוכה באכזריות והובא לבית־המיטרה בהרצליה, חזר מוסטקיס על בקשתו שלא להשאיר את ילדיו לבד. „ביקשתי מהם שיתנו לי להתקשר למיטרה“, הוא אומר, „אבל השוטר

(המשך בעמוד 58)

מרי

פוחדת

משוטרים

גילה הצעיר לא התחשבו השוטרים, כי נראה, בנוכחותה בשעה שלקחו את אביה תוך שימוש באלימות. מספרת מרי: „אחרי שהשוטר סחב את אבא למטה במדרגות, ירדתי אחריהם למטה. אבא קם והתחיל ללכת בשבילי, לבית הדודים שלנו. שגרים לידנו. השוטר אמר לאבא לעלות לניידת, אבל אבא לא רצה, ואמר שהוא יקרא קודם למישהו מהמשפחה, שישמור על הילדים.“

„השוטר תפס את אבא ולא נתן לו להמשיך ללכת. הוא הפיל את אבא לריצפה ויחד עם השוטר השני התחיל לבעוט באבא בכל הגוף. אחרי זה, השוטר תפס את הראש של אבא והתחיל לדפוק אותו במדרגה. הוא צעק כל הזמן על אבא שיעלה לניידת, והמשיך לדפוק לו את הראש במידרכה.“

„אחרי זה השוטרים הרימו את אבא, שהיה מטושטש, והכניסו אותו לניידת. הם נסעו איתו בניידת ואני נשארת לעמוד על הכביש ולא ידעתי מה לעשות.“

מדוע כי האזרח התקיף אותו, וכתוצאה מכך נאלץ להתגונן ולהפעיל כוח נגדי? כך שוטר יוצר לעצמו גושפנקה חוקית למעשה הבלתי־חוקי שביצע. כל חבלה או חבויה, בגופו של האזרח המתלונן, תוסבר כהתגוננות־עצמית של השוטר. האזרח המתלונן מוצא את עצמו, איפוא, לחוץ בין הפטיש לסדן. מצד אחד שוטר מכה אותו, ומצד שני מוגשת נגדו תלונה כאלו הוא, בעצם, זה שהיכה, והשוטר רק התגונן.

„השוטרים

מפחידים אותי“

הפעם נוכחה במקום עדה, שהשוטר רים התעלמו מנוכחותה, וביצעו לנגד עיניה את מעשיהם. היתה זאת מרי, בתו הקטנה של מוסטקיס, אשר היתה עדה להתעללות המיטרה באביה, שנמשכה גם אחרי גירירתו במורד־המדרגות. מפאת

הפעמוץ צילצל מעל לדלת־הכניסה בביתו של בנימין מוסטקיס בהרצליה. השעה היתה 1.30 בבוקרו של יום שבת ה־30 ביולי. משפתח את הדלת נידהם לגלות מאחריה שני שוטרים.

אחד מהם שאל: „רבת עם אשתך?“ „כן“. השיב מוסטקיס. „מאיפה אתם יודעים?“

„איפה אשתך?“ שאל השוטר, כשהוא מתעלם מן השאלה.

„אינני יודע. היא יצאה מהבית“, השיב. „בוא איתנו לתחנת־המיטרה“, פקד השוטר.

בשלב זה התעורר בנימין מוסטקיס, בן ה־27, מתדהמתו הראשונית. הוא החל מסביר לשוטר, כי ארבעת ילדיו נמצאים לבדם בבית וביקש שיניחו לו. בתו הבר כירה, מרי, בת ה־8, התעוררה משנתה וניצבה לצידו, כשהיא נועצת עיניים מעורפלות בשוטרים.

אולם השוטרים עמדו על שלהם ודרשו ממנו להתלוות אליהם. בלית־ברירה הציג מוסטקיס לגשת לקרובי משפחתו, המתגוררים בסמוך, כדי לבקש שאחד מהם יקפוץ לשמור על הילדים, בשעה שהוא יתלווה אל השוטרים. הוא אחז בכף ידה של בתו, ופנה לרדת במדרגות.

„יאללה קדימה!“ צעק לפתע אחד השוטרים, ודחף בחווקה את מוסטקיס, שניסו הישר אל זרועותיו של השוטר השני. זה החל מושך בידיו של מוסטקיס וגורר אותו אחריו במורד המדרגות, כשגופו נחבל ונחבט במדרגה למדרגה. בתו של מוסטקיס, מרי, נשארה עומדת קפואה במקומה, כשעיניה נעוצות בגופו של אביה, המקפץ והמפרפר במורד המדרגות.

טופס־תלונה

כהגנה

בדרך כלי, כאשר מוגשת תלונה נגד שוטר שהיכה אזרח, קשה להוכיח זאת. במרבית המקרים ניצבת גירסתו של השוטר, המכחישה את האשמה. מול גירסתו של האזרח המאשים, עדים נוספים, בדרך־כלל, אינם קיימים. שכן שוטר לא יעז להכות אזרח בנוכחות עדייראיה. לשוטר ישנה גם דרך פשוטה כדי לחפות על מיקרה הכאת־אזרח. כל שעליו לעשות הוא למלא טופס תלונה, שבה הוא